

[Indenrigs- og boligministeren.]

varig ordning af apotekerafgifterne, men disse regler vil det ikke være muligt at bringe i anvendelse på afgifterne, der skal svares i indeværende kalenderår, selvom apotekerlovsforslaget bliver færdigbehandlet i indeværende samling.

Jeg har derfor fundet det nødvendigt at foreslå den midlertidige ordning forlænget endnu et år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 119 af 23. marts 1948 om ændringer i kapitel VI i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet. (Pensioner til apotekere og apoteksmedhjælpere samt deres enker).*

Ved loven af 23. marts 1948 blev der foretaget en regulering af de i apotekerlovens kapitel VI omhandlede pensioner til apotekere og apoteksmedhjælpere samt deres enker.

Loven tog imidlertid alene sigte på en midlertidig ordning af pensionsforholdene, og dens gyldighed blev begrænset til udgangen af marts måned 1950. En varig ændring af apotekerlovens pensionsregler fandt man det ikke rimeligt at foretage, før apotekerkommissionen havde færdigbehandlet spørgsmålet om, hvorledes apotekernes og apoteksmedhjælpernes pensionsforhold burde ordnes i forbindelse med den fremtidige ordning af apotekervæsenet i en ny apotekerlov.

Under hensyn til at apotekerkommissionen ikke nåede at afslutte sit arbejde inden udgangen af marts måned 1950, blev den midlertidige lov forlænget til udgangen af marts måned 1952, og den er senere blevet forlænget eet år ad gangen til udgangen af marts måned 1954.

Selvom det af mig i november måned sidste år fremsatte forslag til lov om apotekervæsenet bliver færdigbehandlet i det høje ting i indeværende samling, vil det ikke være teknisk muligt at gennemføre de i lovforslaget indeholdte pensionsregler med virkning fra 1. april. Jeg har derfor fundet det nødvendigt at foreslå den midlertidige pensionsordning forlænget, således at en

eventuel nyordning gennemføres samtidig med den foreslåede nyordning af apotekervæsenet i det hele.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i militær straffelov* (lov nr. 114 af 7. maj 1917), *forslag til lov om ændringer i militær retsplejelov* (lov nr. 542 af 4. oktober 1919 om retsplejen ved hæren og søværnet med senere ændringer) samt *forslag til lov om talsmænd og klageadgang for menige af det militære personel.*

Forslagene bygger på et omfattende og grundigt arbejde i et udvalg, de militære ministerier nedsatte i september 1949. Baggrunden for dette udvalgs nedsættelse var — som det sikkert vil være medlemmerne af det høje ting bekendt — en betænkning vedrørende de værnepligtiges forhold, afgivet samme år af den af arbejds- og socialministeriet nedsatte ungdomskommission. De i ungdomskommissionens betænkning indeholdte forslag blev — tillige med en række andre spørgsmål — behandlet i det nævnte udvalg, som i december 1952 afgav sin betænkning.

Jeg skal ganske kort omtale de vigtigste bestemmelser i de fremsatte lovforslag, idet jeg for en stor dels vedkommende kan henholde mig til det, der er anført i betænkningen, som er omdelt til de ærede medlemmer, samt til bemærkningerne til lovforslagene og de bilag, der ledsager dem. Om disse sidste skal bemærkes, at der som bilag til hvert enkelt lovforslag findes optaget de vejledende bestemmelser, som forsvarsministeriet påtænker at udsende til afdelinger m. v. vedrørende de nye regler, såsnart de er vedtaget.

Den vigtigste ændring i militær straffelov vedrører strafarterne. Der er stillet forslag om, at såvel streng som skærpet arrest skal ophæves, hvorefter de tilbageværende militære arreststraffe vil være kvarterarrest og vagtarrest, hvoraf kun sidstnævnte er en cellestraf. Som en konsekvens af afskaffelsen af de 2 strengeste arreststraffe foreslås det, at kvarterarresten fremtidig skal kunne ikendes i indtil 60 dage, medens maksimum